

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ κεντρικῷ γυμναστηρίῳ ἐξετελέσθησαν οἱ ἐτήσιοι γυμναστικοὶ Ἀγῶνες. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι οἱ ἀγῶνες οὗτοι δὲν ἐγένοντο χάριν ἐπιδείξεως, ἀλλ' ἦσαν καρποὶ προγυμναστικῆς ἐργασίας τοῦ τε διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἄλλου προσωπικοῦ. Ἀποδείξει δὲ ὅτι τὸ κεντρικὸν Γυμναστήριον μισεῖ τὰς ἐπιδείξεις εἶνε αὐτὸ τὸ πρόγραμμά του τὸ ὅποιον ἀρχίζει:

«Ἐπιδείξεις μέρους τῆς σχολειακῆς γυμναστικῆς κλπ.»

Ὁ καιρὸς εἶνε καταλληλότερος καὶ νομίζει τις ὅτι ὁ κ. Φωκιανὸς συναναγνώθη ἀπευθείας μετὰ τοῦ κ. Αἰγινίου τοῦ πρὸς τοῦτο. Τὰ νέφη ἐμποδίζουν τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, περὶ δὲ τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων ἐμφανίζεται πλησιερὰς ἡ ἀελήνη. Ἰσως διὰ νὰ παρασχη εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν τῇ δισκοβολίᾳ... τὸν δίσκου της.

Ἀλλὰ προσοχή, διότι ἀρχίζουν οἱ ἀγῶνες. Ὡς εἶχον προῖδει εἰς τὰ «Ἄλμα μετὰ δρόμον» ἐνίκησεν ὁ κ. Μιλησις καὶ ὄχι, ὡς κακεντρέχως ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες, ὁ κ. Πικρός.

Τὰ νέφη ὅμως ἐξακολουθοῦσι νὰ πυκνοῦνται καὶ ἔνεκα τούτου ἀκούομεν τὸν παρακαθήμενόν μας:

— Ἄν πιζοῦ βροχή, ἐγὼ θὰ πάρω τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν... δρόμον.

Καὶ μία περίεργος ὀνομασία ἀγῶνος ἐν τῷ προγράμματι:

«Ἄλμα ἐπὶ κοντῷ, ὑπὲρ σχοινίου, μετὰ δρόμον διὰ τοῦ ὠστικοῦ βυθίου».

Ἐλπίζεται εἰς τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι προθέσεις τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἤκούσαμεν:

— Τώρα τί θὰ γίνῃ;

— Θὰ σηκώσουν βάρη.

— Ἄ, ἐδῶ θὰ νικήσῃ ὁ Ἑπειώτης Ἀγαθόπουλος.

Βεβχίως ἀπὸ ἡμᾶς δὲν περιμένετε νὰ μαθητε τὰ ὀνόματα τῶν νικητῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἀναδειχθέντος πρώτου τοιούτου. Αἱ συνάδελφοι ὅλαι σὰς εἶπον, ὅτι πρῶτος νικηκτὴς ἦτο ὁ κ. Ἀπόστολος Πικρὸς λαβὼν τέσσαρας στεφάνους καὶ τὸ ἐπαθλὸν τοῦ κ. Κουμπάρη. Ἀπὸ ἡμᾶς περιμένετε νὰ σὰς δεῖξωμεν τὸν νικητὴν καὶ διὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὴν περιέργειαν σας δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν σελίδι, λυπούμενοι, διότι ἐλλεῖπει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους νικητὰς.

Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ θλίψωμεν τὴν χεῖρα τῶν κ. κ. Ἀβέρωφ, Φιλαδαφέως, Μουσιῶ καὶ τῶν ἄλλων οἵτινες ἠρίστευσαν εἰς τὰς τῶν διαγωνισμάτων. Τοῖς

εὐχόμεθα ἐγκαρδίως νὰ καταστῶσιν ὁ πυρὴν πολυκριθ. μου ὁμαδος νέων, οἵτινες νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐπρόσπῳπον ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

99

Πρὶν ἢ τελειώσωμεν ἀπευθύνομεν μίαν παράκλησιν πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

«Χρησιμοποίησε τὸν κ. Πικρὸν, διότι ἔχει ἰδιοφυίαν εἰς τὴν γυμναστικὴν. Μὴ ἀνέχεσθε ὁ κ. Κουμπάρης νὰ φανῇ ὅτι κρίνει περὶ τοιούτου ζητήματος καλλίτερον ἀπὸ ἡμᾶς κ. Ὑπουργέ».

99

Τὸ ἤκούσαμεν ὅταν ἀνεκηρύχθησαν οἱ νικηταί.

— Καὶ ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ τρεῖς ποῦ καθοῦνται στὴ τράπεζα;

— Οἱ κριταί.

— Δηλαδή;...

— Ὁ Πύργος καὶ οἱ δύο... τοῦα

Πελαργὸς

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἐλπίζοντες ὅτι ικανοποιούμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναμενόντων ἀνυπομόνως τὴν ἑναρξιν τοῦ ἐν Φαλήρῳ ἰταλικοῦ μελοδράματος δημοσιεύομεν τὰς ἐν τῇ τεταρτῇ σελίδι εἰκόνας τῶν δύο ἀ' ὑψιφώνων καὶ τῆς μεσοφώνου. Μετὰ τὴν ἑναρξιν θὰ σὰς εἰπώμεν καὶ τὴν εἰλικρινῆ περὶ τῆς ἄξις τοῦ θεάσου γνώμην μας, διότι, ἀφοῦ καὶ εἰς τὰ εἰδοποιήσεις τῶν παντοπωλῶν, προκειμένου περὶ ὁσπρίων, ἀναγράφεται στερεοτύπως τὸ «γεύσασθε καὶ εἰπατε» διὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ παραβῶμεν τοῦτο ἡμεῖς ὡς πρὸς τὸ θέατρον.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Ἀκούσατέ μου, καὶ γάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφηθεῖτε ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

(Ἠσάτ. ν. 2)

Ὁ εὐγενὴς συμπολίτης μας Ἀνδρέας Συγγρός συγκαταλέγεται μετὰ τῶν θνητῶν τῶν εὐλογηθέντων διὰ τοῦ ανωτέρου βήματος τοῦ ἑλλαίου.

Οἱ μεταδόντες εἰς Ἀθήνας καὶ περιελθόντες αὐτὰς, θὰ εἶδον βεβαίως τὴν μεγαλοπρεπὴ καὶ κοινωρελὴν μέγαρον αὐτοῦ τοῦ ἑλλαίου καὶ ἔτινα ἐκ τῶν σθητῶν δαπάναις τοῦ αὐτοῦ συμπολίτου μας κ. Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Ὁ ξένος ἐπισκέπτης ὁ βλέπων ταῦτα, θαυμάζων τὸν μεγαλῶτατον ἀνδρα, ἀναπολεῖ ἀμέσως εἰς τὴν μνήμην του τὰ ῥήματα τοῦ ἑλλαίου, καὶ ἀναδιδόντες τὰς γραφὰς εὐρίσκει τὸ ανωτέρω ῥῆμα ἐν τῇ προφητῇ Ἠσαΐα.

Ὁ εὐγενὴς συμπολίτης ἐν τῇ μεγαθυμίᾳ αὐτοῦ εἶπε, ἀκούσιν οὖν οἱ Ἀθηναῖοι ἔτινα, ἥδη ἀρτίως νὰ κτισθῇ καὶ ἐν τῇ Σύρῳ, διότι ἐκ ἀνταρρήν καὶ ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Σύρου ἐξεπαιδεύθη, καὶ διανοήσῃ τοῦτο εὖρεν ὅτι τὸ ἀναγκασιότερον καὶ ὠφελιμότερον διὰ τὴν Σύρον καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς καὶ τῶν νήσων τοῦ ἀργυπελάγου, εἶναι ἡ βίθρων ἀνάπλασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας, διὰ συστάσεως μεγάλης ἀτμοπλοικῆς εταιρίας, ἐχούσης κεφάλαιον ἐκ 35.000.000 δραχμῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐργαζομένης εὐρετοῦ ἀναγκασιότατος πρὸς σύστασιν

